

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Skrivelse af 11te December 1897 (Tillæg B. 1897—98, Sp. 1723 fg.) forespurgte det af Folketinget til Behandling af Forslag til Lov om Søværnets Ordning nedsatte Udvalg Marineministeriet om, hvorvidt det maatte se sig i Stand til for Udvalget at fremsætte Endringer, dels med Hensyn til nævnte Lovforslag og Forslag til nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet, dels med Hensyn til Finanslovsforslaget, der kunde imødekomme den Anstuelse om det finansielle Hovedresultat, som, efter hvad der var fremkommet gennem tidligere i Sagen afgivne Udvalgsbetænkninger, var en Betingelse for at i alt Fald Flertallet kunde gaa med til en ny Lovordning paa dette Omraade.

Da det finansielle Hovedresultat, hvortil Udvalget i sin anførte Skrivelse sigtede, gik ud paa intet mindre, end at de samlede Udgifter til Søværnet efter Vedtagelsen af den ny Ordningslov, ved hvilken der dog skulde opnaas en Del Forsøgelses af det faste Personel, ikke maatte overstige de nuværende Udgifter til Værnet, havde Marineministeriet megen Betænkning ved at optage en Forhandling paa det omhandlede Grundlag. Med det efterhaanden stærkt beklippede Budget for Dje foretog det Ministeriet ikke forsvareligt gennem Medsættelser paa Finanslovsforslaget at tilfredsstille den af Udvalget stillede finansielle Betingelse, og med Hensyn til Indskrænkninger paa selve Forslaget til Lov om Søværnets Ordning mente man efterhaanden gennem de senere Mars Reduktioner i dette Forslag at være kommen til en nedre Grænse for hvad der maatte anses for strengt nødvendigt at faa gennemført.

Som Følge heraf kom der under Rigsdagssamlingen 1897—98 ingen videre Forhandling i Stand angaaende Forslaget til Ordningsloven.

Ved forrige Rigsdagsamlings Begyndelse fremsattes dette Forslag paa ny for Folketinget i paa det nærmeste uforandret Skikkelse. Kort efter at Lovforslaget var sendt i Udvalg, fandt Ministeriet paa Grund af Situationens tiltagende Uholdbarhed Anledning til i fortrolig Skrivelse af 9de December f. A. at gøre Udvalget bekendt med, i hvor høj Grad Bænelighederne paa det personelle Omraade, og da navnlig for Maskinkorpsets Bedkommende, vare tiltagne. Man paaviste, at Bænelighederne ved at

kunne besætte blot de til de aarlige Udrustninger bestemte Skibes Maskiner paa effektiv Maade vare stigende Aar for Aar, og man udtalte, at det næppe vilde vare længe, før det vilde blive umuligt at besætte alle disse Maskiner, saaledes at altsaa nogle af de til Togt bestemte Skibe da maatte forblive hjemme. Endvidere gjorde man paa ny opmærksom paa, at skulde der blive Tale om at udruste en større Del af Flaaden, vilde Situationen blive ret kritisk, da der sikkert kun vilde kunne staffles Maskinbesætning til en Del af Skibene, selv om man i størst mulig Udstrækning vilde gaa til Anvendelsen af midlertidigt antagne private Maskinister.

Udvalget besvarede denne fortrolige Meddelelse under 14de December f. A. (Tillæg B. 1898—99, Sp. 2203) med at bringe sin til Marineministeren stillede Skrivelse af 11te December 1897 i Erindring, idet man fremdeles udbad sig et Svar paa denne Skrivelse. Udvalget henstillede endvidere, om Ministeren maatte være villig til at udtage enkelte Punkter i Lovforslaget til særskilt Behandling og eventuel Gennemførelse, saaledes f. Eks. med Hensyn til Søofficersskolen, Maskinkorpset eller Lægekorpset.

Medens Ministeriet havde denne Udvalgets Henstilling under Overvejelse, udviklede Forholdene sig, hurtigere end man for øvrigt havde ventet det, saaledes, at der ikke syntes Mulighed for at kunne staffe det fornødne Antal øvede Maskinister tilveje til Aarets forestaaende Udrustninger. Følge Indberetning fra Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen formentes der at ville komme til at mangle et ret betydeligt Antal, og Grunden hertil var dels den stadige Afgang af faste Maskinasistenter, som søgte ud i det private Liv, dels at kun et rent forsvindende Antal private Maskinister havde villet lade sig engagere til midlertidig Tjeneste paa Flaaden. Marsagen hertil opgaves at være, at der for Tiden var let Afgang for Maskinister til at faa gode Pladser i den private Industri og i Handelsflåden, saaledes at der kun sandtes faa ledige Folk af Faget. Hertil kom endvidere, at de ligesom vore faste Maskinasistenter maatte stilles som Underofficerer om Bord i Flaadens Skibe, at de ikke kunde faa fast Ansættelse, og at den Løn, som kunde tilbydes dem, var for lille.

Til ovennævnte uheldige Forhold kom